

cytowanego autora, to należy zwrócić uwagę, że przepisy ustawowe odsyłają w tym zakresie do przepisów prawa cywilnego (art. 16 ust. 2 UDIP w zw. z art. 30 § 1 KPA), a te niekoniecznie wymagają od adresata decyzji pełnej zdolności do czynności prawnych, także w sytuacjach czynności rozporządzających (por. art. 15 ust. 2 UDIP i 14 § 2 KC).

Prawo do informacji publicznej może nabierać znaczenia dla samego dziecka wraz z osiągnięciem pewnego stopnia rozwoju, jednakże w praktyce nie powinno podać w kolizję z jego dobrem. W szczególności dostęp do informacji publicznej nie powinien narażać na treści niedostosowane do stopnia jego rozwoju emocjonalnego i psychicznego [184]. W miarę dojrzewania i postępującego indywidualnego samorozwoju dziecko może, wręcz powinno korzystać z prawa do informacji publicznej ze względu na swe potrzeby edukacyjne, obowiązki szkolne lub edukację obywatelską (prawo do nauki)[185]. Należy to mieć na uwadze przy interpretacji art. 2 ust. 2 UDIP, zwłaszcza że wyraźni oczekuje tego ustrojodawca w art. 72 ust. 3 Konstytucji RP[186].

– M. Bernaczyk, Prawo do informacji w Polsce i na świecie, Warszawa 2014, Wydawnictwo Sejmowe, s. 287-289

W odniesieniu do ostatniego z zacytowanego akapitu pragnę dodać dodatkowy przykład podczas którego dziecko powinno może, a wręcz powinno korzystać z prawa do informacji publicznej.

Pomimo braku zastosowania w sprawie – odwołując się do wykładni systemowej – można zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 5b ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym, „Rada gminna na wniosek zainteresowanych środowisk może wyrazić zgodę na utworzenie młodzieżowej rady gminy mającej „charakter konsultacyjny”. Możliwość ta wpisana jest w działania podejmowane przez gminę na rzecz wspierania i upowszechniania idei samorządowej wśród jej mieszkańców, ze szczególnym uwzględnieniem młodzieży.

Dobrze działające państwo, samorząd możliwe są jedynie wtedy, gdy obywatele są zainteresowani sprawami publicznymi. Uważam, że systematyczna troska o sprawy publiczne, interesowanie się nimi oraz konsultowanie działań władz są gwarantem tego, iż decyzje podejmowane przez urzędników zgodne będą z oczekiwaniami ich adresatów, a przez to polityka na poziomie lokalnym będzie miała niezbędną legitymizację. Ukonstytuowanie młodzieżowej rady usprawnia dialog między młodzieżą a przedstawicielami władz lokalnych.

Dostępność informacji o działaniu władz jest jednym z podstawowych czynników wpływających na aktywność mieszkańców. Prawo do informacji publicznej stanowi jeden z czynników gwarantujących dobre prowadzenie m. in. konsultacji społecznych. Poinformowani mieszkańcy (w tym dzieci i młodzież) chętniej włączają się w debatę publiczną. Dialog w takim przypadku odbywa się na podstawie rzetelnych informacji, do których mają dostęp wszystkie zaangażowane osoby.

Nie wyobrażam sobie działalności jakiegokolwiek Młodzieżowej Rady Gminy bez wyposażenia jej członków (dzieci) w prawo do informacji o działalności władz lokalnych.

W konsekwencji uważam, że stanowisko NASK narusza standardy demokratyczne. Prawo dostępu do informacji posiadanych przez władze publiczne jest fundamentalnym prawem człowieka, każdego człowieka, także dziecka. W demokratycznym społeczeństwie podstawowym prawem jest wiedzieć i być informowanym o tym, co i dlaczego czynią władze publiczne i jednostki budżetowe.

Z racji niezrealizowania przez NASK mojego wniosku, dnia 16 lutego wystąpiłem do WSA Warszawa skargę na bezczynność NASK (za pośrednictwem NASK), z przywołaniem w/w argumentacji, w której wniosłem o zobowiązanie NASK do rozpoznania wniosku, stwierdzenie, że bezczynność miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa, wymierzenie NASK grzywny 2000 zł i zasądzenie na moją rzecz kosztów postępowania.

W piątek - 11.03 - uzyskałem informację w WSA Warszawa, że NASK przekazał skargę, została ona zarejestrowana w dniu 8 marca br. pod sygnaturą II SAB/Wa 155/16. Aktualnie oczekuję na wezwanie do uiszczenia wpisu i odpis odpowiedzi na skargę. Wpis uiściłem 14 marca br.

W związku z powyższym, jako że sprawa wydaje się być bezprecedensowa, a także - w mojej opinii ważna społecznie, uprzejmie proszę Rzecznika Praw Obywatelskich o wsparcie mojej sprawy i przystąpienie do postępowania, zgodnie z przepisami p.p.s.a.